

DO TEPLA, DO THAJSKA - 1.

Pondělí, 23 květen 2022

Byl konec mášce ledna... Rozloučil jsem se na obrovském, poloprůhledném letišti v Bangkoku se svou Joanne. Musela chudák coby ušitelka zpět do Kanady do práce, zatímco já jsem měl dva týdny volna. Ten mášce, který jsme s naším mladším dcerou prožili na jihu Thajska, byl dost zajímavý. Komplikovaný týden, který jsme kvůli epidemii covidu museli vyplnit neuvěřitelně mnoha formulářemi a prožít jednu noc v karanténě drahého hotelu.

Ale krásný týden, který jsme si mohli za levný peněz ušetřit krásně a zcela průjezdně plánuje, na který už dříve navštívil turistů normálně nemají cenu jezdit. Názkonkladovka Viet jet air má během hodiny přepravila za levný peněz na sever země, do velice pěkné-jemného města Chiang Rai. První, čeho jsem si po rozjetí v Bangkoku všiml, byla pěkná-jemná teplota a malý autobus, který jsem dojel do centra města. Tam už mě čekal velice fajn hotýlek, obklopený krásnou zahradou a patrovými budovami, tak jako byl i v centru města slyšet jen zpěv ptáček a cikáid...

Navíc je majitelka velice pěkná-jemná starší thajská dívka, která hovoří dobře anglicky, a která se svým zesnulým anglickým manželem kdysi procestovala celou svět. I v Praze byla.

Večer jsem se v městském baru malinko zpil se dvěma Skoty, které jsem poznal v letadle, ráno hodil ruksak přes rameno a šel si vypůjčit motorku. Majitele půjčovny, mladší manžela, si mě pamatovali z doby před dvěma roky a oslovovali mě "James Bond". Jen proto, který jsem jim tehdy dal při registraci vybrat mezi českým a kanadským pasem. Chvilu jsme o tom vtipkovali, ale mluvili tak o těch věcech, které mě la jejich půjčovna dříve covidu.

A pak už jsem odjel na malý Honda Click. Tenhle stroj s motorem o obsahu pouhých 125cc je dříve variabilní automatické převodovce a navíc vyzývá ekvapivně šiperně. A nechybě mu ani automatické vypínání motoru při čekání na káždě zatáčku a zásuvka na USB. Ruksak se mi na něm vlezl pohodlně mezi kolena a pocit svobody byl absolutně dokonalý.

Prvních 30 km nebylo nic moc. Musel jsem si zvykat na nový stroj, provoz na levé straně silnice a poněkud drsnější pravidla silničního provozu. Nebo spíše na naší absenci nějakých pravidel. Zavřel jsem se proto za starší, rozvěšenou jedoucím muslimskou motocyklistku, a předem plyn, a když po čtvrté hodině kamsi odbočila.

Zastavil jsem jen na snědání u stánku s krásnou thajskou nudlovou polívkou a pak už byl čas odbočit z dálnice na okresní, klikatou, ale dobře vyasfaltovanou silnici, která začala stoupat do hor. A povím vám, které ty serpentiny a prudké kopce jsou s tím krásným motorkářským Tak jako mi bylo skoro láto, když jsem po dvou hodinách dorazil do městečka Mae Salong.

Tohle město se od normálních thajských vesnic odlišuje částečně plantážemi a obyvatelstvem, které tvoří etnické Čáňan. Jde o potomky vojenských generálů Čankajíka, kteří se nedostali na Tchajwan a tak se po porážce Mao-Ce-Tungovou komunistickou armádou uchýlili do Thajska.

A nevedou si ÁipatnÁ. Vesnice je dÁ-ky rozdÁ-lnÁ©mu jÁ-dlu a kultuÁ™e vyhledÁvanou turistickou destinacÁ- s Á™adou hotÁ½lkÁ- a hospod. JÁi se ubytoval v dosti spartÁnskÁ©m pokojÁ-ku v krÁisnÁ© starÁ© dÁ™evÁnÁ© budovÁ, a vypravil se po nejdélÁjÁ-m schodiÁjti svÁta (aspoÁ mi to tak pÁ™ipadlo) do buddhistickÁ©ho chrÁjmu na vrcholu kopce.

Po cestÁ jsem se supÁnÁ-m dohonil skupinu turistÁ z Barmy, se kterÁ½mi jsem si padl do noty tak, Á¾e mÁ po prohlÁ-dce chrÁjmu a sestupu zpÁt do vesnice pozvali na veÁeÁ™mi do restaurace.

JakÁ© jinÁ© neÁ¾ Á•Á-nskÁ©. JÁ-dlo to bylo vynikajÁ-cÁ-, i kdyÁ¾ Á•Á-nskÁ© jÁ-dlo v ÁEesku nebo v KanadÁ vÁbec nepÁ™ipomÁ-nalo. ZejmÁ©na kynutÁ© knedlÁ-ky, plnÁnÁ© jakousi ostrou masovou smÁsÁ-, byly vynikajÁ-cÁ-. A doÁjlo i na rÁ½Á¾ovou koÁ™alku Lao Khao...

RÁino jsem se s tÁmi dobrÁ½mi lidmi potkal jeÁjtÁ v mÁ-stnÁ- trÁ¾nici pÁ™mi snÁ-dani a pak zpÁt do sedla!

A skrz Á•ajovÁ© plantÁjÁ¾e a dÁ¾ungli vzhÁru do hor, na hranici s Barmou a znÁjmÁ© jeskynÁ Tham Luang.

Uff, slibuju pokraÁovÁjnÁ- co nejdÁ™Á-ve,

Moc vÁjs zdravÁ-m,MIKIN